

Pokalbis su į Vilniaus knygų mugę atvyksiančiu S.Ahnhemu – apie sekso scenas, politiką detektyvuose bei „Žvaigždžių karus“

Pasirodo, jog į 2020-ųjų Vilniaus knygų mugę atvykstantis vienas garsiausių Skandinavijos detektyvų rašytojų Stefanas Ahnhemas yra tikras „Žvaigždžių karų“ vyrukas. Interviu autorius ne tik papasakojo apie savo meilę mokslinei fantastikai, darbą televizijoje, bet ir atskleidė, kodėl neseniai išverstoje knygoje „9 kapas“ tiek daug... sekso scenų!

Mokslinės fantastikos fanas

– **Esate garsus skandinavų detektyvų autorius. Galbūt vaikystėje taip pat svajojote būti slaptuoju agentu?**

– Ne, būti slaptuoju agentu niekada nenorėjau (juokiasi). Tiesa ta, jog svajojau apie muzikanto gyvenimą. Grojau grupėje, kartu su draugais kūrėme muziką. Nors šis noras niekada taip ir neišsipildė, dabar esu tikrai geras muzikos klausytojas.

– **Papasakokite apie savo skaitymo įpročius vaikystėje.**

– Kalbant apie skaitymą ir rašymą, tai buvau lėtokas. Pirmoji knyga, kurią iš tiesų perskaičiau buvo Astridos Lindgren „Broliai Liūtaširdžiai“, bet ją turėjau skaityti garsiai, nes mintyse žodžiai man nesidėliojo. Šią knygą ligi šiol turiu su visomis paryškintomis vietomis, kuriose buvo žymimos pauzės.

Kuo toliau, tuo labiau pradėjau mėgti skaityti. O ypač mokslinę fantastiką nuo Johno R.R.Tolkieno knygų iki Clive'o Stapleso Lewiso „Narnijos kronikų“. Tikriausiai visada žavėjaisi tiesiog geru pasakojimu.

– **Kas jus dar žavi mokslinėje fantastikoje?**

– Galimybė nukeliauti į absoliučiai kitą pasaulį, kuriame nepaisant gamtos dėsnių gali nutikti įvairiausi dalykai. Vienintelis čia veikiantis ir šiuos dėsnius formuojantis dalykas – tavo fantazija. Kai vaikystėje pamačiau pirmąjį „Žvaigždžių karų“ (rež. George'as Lucas) filmą, jis man pasirodė geriausias filmas pasaulyje. Man nerūpėjo, jog kosmoso erdvėlavis turėjo fontanus, nors realybėje kosmose nėra nei oro, nei fontanų. Nors niekada pats nerašiau tokių knygų, mokslinę fantastiką mėgstu iki dabar.

– **Tai „Žiedų valdovas“ ar „Žvaigždžių karai“?**

– „Žvaigždžių karai“!

Apie detektyvų tradiciją

– **Literatūros tradicijoje detektyvinės istorinės išradėju laikomas amerikiečių rašytojas Edgaras Allanas Poe, iš jo mokėsi Šerloko Holms'o kūrėjas Arthuras Conanas Doyle'is. Kokią jūsų kūrybai padarė detektyvų klasika?**

– Jaunystėje šių knygų niekada neskaičiau. Tačiau Šerlokas Holmsas, E.A.Poe pasakojimai, Agatha'os Christie Mis Marpl – mūsų kultūros dalis. Žinoma, tai britų [E.A.Poe yra amerikiečių rašytojas aut.] išradimas.

Kai pats pradėjau skaityti kriminalinę literatūrą, tai buvo švedų rašytojo Henningo Georgo Mankellio knygos. Tai buvo ilgos, bet įtraukiančios, kupinos žiaurybių istorijos. Jis yra šio žanro meistras. Kartu su Stiegu Larssonu <...> sukūrėme naują detektyvinių istorijų perspektyvą.

– Kaip manote, kokie yra to gero skandinaviško detektyvo bruožai – išprotėjusi žmona palėpėje, genialusis detektyvas, gerasis policininkas?

– Ko gero, veikėjai galėtų būti absoliučiai bet kokie (juokiasi). Tačiau svarbiausia, jog detektyvas nebūtų nuobodus! Geras pasakojimas apie nusikaltimus turi būti kupinas paslapties, jaudinantis, stebinantis ir lengvai skaitomas. O, kaip rašytojas tą daro – ar veiksmas vyksta korumpuotoje policijoje, ateityje ar šiais laikais – priklauso nuo asmeninio stiliaus.

Žvelgiant iš vienos pusės mano knygos apie Fabianą Riską parašytos kaip tipiškas skandinaviškas detektyvas, tačiau iš kitos pusės pasakojimas nėra toks lėtas. Nors įprastoje tokio tipo knygoje veiksmas vyksta rudenį arba žiemą, mano istorijoje skaitytojas nukeliamas į vasarą.

Patirtis televizijoje – rašė ir komedijas

– Kaip jūsų patirtis televizijoje siejasi su knygų rašymu?

– Scenarijai filmams ir serialams privalo būti tokie intriguojantys, jog vartotojas negalėtų atsitraukti ir neperjungtų kanalo. Iš esmės tai tas pats, juk istorijų pasakojimas prasidėjo dar prieš atsirandant knygoms ir pirmųkščiems žmonėms sėdint prie laužo. Tas pats galioja net ir 500 puslapių ilgumo knygoms.

– Ką labiau mėgstate rašyti – scenarijus televizijai ar knygas?

– Šiuo metu knygas. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl nustojau dirbti televizijos industrijoje. Visą, ką žinau, išmokau iš darbo ten ir tai padeda man rašyti. Jeigu įmanoma išmesti sceną, vadinasi, reikia ją ir išmesti. Kiekvienas kadras kainuoja daug, todėl stengiamasi, kad kiekvienas kadras perteiktų svarbiausias reikšmes.

Dabar džiaugiuosi, jog man nereikia rašyti pagal užsakymą. Žinoma, turiu redaktorių, tačiau galutinį sprendimą priimu pats, nes esu autorius. Galiausiai man nereikia aktorių, muzikantų, nes atmosfera kuriama tiesiogiai popieriuje.

– Jūs rašėte scenarijus ne tik trileriams, bet ir komedijoms. Ar dėl žanrų kaitos nesijaučiate truputį makabriškai?

– Iš tiesų, komediją parašyti daug sudėtingiau. Taip, tai tiesa, per pirmuosius darbo metus parašiau nemažai komedijų. Tačiau vėliau supratau, jog tikrai mėgstu gerą trilerį, kaip „Kinų kvartalas“ (rež. Romanas Polanskis), „Avinėlių tylėjimas“ (rež. Jonathanas Demme’as) arba „Septyni“ (rež. Davidas Fincheris). Tai filmai, kuriuos tikrai mėgstu ir norėjau sukurti kažką panašaus. Visi man sakė: „ne, tu esi komedijų autorius, tu negali rašyti trilerių!“

Šiek tiek apie knygą „9 kapas“

– Vilniaus knygų mugėje pristatysite neseniai į lietuvių kalbą išverstą detektyvą „9 kapas“.

– Tikiuosi, kad mugės metu man užduos klausimų! (juokiasi) Tai mano antroji knyga, tad ganėtinai seniai apie ją galvoju. Tačiau turbūt apie tai ir kalbėsime (juokiasi).

– Kas šios knygos adresatas?

– Dažniausiai rašau pats sau, nes esu savo paties skaitytojas. Taigi rašau tai, ką pats norėčiau skaityti. Man pasisekė, jog mano skonis – pakankamai kasdieniškas.

– Knygoje intriguoja tai, jog įvykių centre atsiduria – vieno iš ministrų dingimas. Kodėl detektyvai dažnai susiję su politika?

– Jeigu kažkas atsitinka žinomam žmogui, tai byla tampa didesnė ir sudėtingesnė. Ši istorija apie žmones, kurie vietoje to, jog stovėtų eilėje ir lauktų organo donorų, keliavo į užsienį ir bandė tai gauti nelegaliais būdais. Norėjau parodyti, jog į šią situaciją gali pakliūti bet kas – politikai, policininkai, turtingos žmonos.

– Knygoje „9 kapas“ gausu ir sekso scenų. Kuo ši tema susijusi su detektyvų žanru? Galbūt tai atskleidžia užslėptas žmonių baimes?

– Nemanau, kad seksas visada susijęs su detektyvo žanru. Iš tiesų – tai didelė jėga, kurią galima nukreipti ir prieš žmones. Taip, knygoje daug jo, tačiau knygoje nėra scenos, kuri būtų vien apie seksą. Tai visada apie energiją ir galios santykius – tai visada apie kažką kitą, bet ne seksą. Kai žmonės tiesiog mylisi – tai nuobodu, tačiau kai atsiranda konfliktas... tada epizodas tampa įdomus!

– Ar taip dalykai veikia ir jūsų gyvenime, o gal rašydamas leidžiate sau fantazuoti?

– Rašymas savotiškai panašus į sapnavimą. Visi mano charakteriai net ir žudikai turi mažų bruožų, kurie ateina iš manęs. Tačiau dauguma dalykų tėra fantazija – stengiuosi papasakoti istoriją geriausiu įmanomu būdu. Galiausiai, jeigu nori būti geras rašytojas, gyvenimą reikia gyventi... Jeigu nežinosi kaip sukurti aprašymą, žmogus paprasčiausiai tuo nepatikės.

Su S.Ahnhemu skaitytojai galės susitikti Vilniaus knygų mugės metu vasario 22 d., šeštadienį, konf. salėje 5.3. Renginio kalbos: LT/EN.

Pranešimas žiniasklaidai
2020 m. vasario 7 d., Vilnius

Vilniaus knygų mugė
Vilnius Book Fair 2020

Daugiau informacijos:

Inga Jurčienė

Rinkodaros skyriaus vadovė

Lietuvos parodų ir kongresų centras LITEXPO

El. p.: i.jurciene@litexpo.lt

Mob.: +370 672 30 784